

Sygn. akt **II K 370/15**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 czerwca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: **SSR Monika Pietrzyk**

Protokolantka: st. sekr. sąd. Barbara Krężel

po rozpoznaniu dnia 25 czerwca 2015 r. sprawy karnej

B. P., s. B. i G. z d. B.,

ur. (...) w Ś.

Oskarżonego o to, że:

w dniu 30.01.2015 r. w K., woj. (...), posiadał substancję psychotropową w postaci amfetaminy w ilości 1,98 grama, czyniąc to wbrew przepisom ustawy, przy czym czynu tego dopuścił się, będąc uprzednio karanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze w sprawie sygn. akt II K 156/07 za czyn z art. 62 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 05.03.2007 r. do 06.03.2007 r., od 10.12.2007 r. do 18.06.2008 r. i od 17.11.2010 r. do 09.03.2011 r.

t.j. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k.

1. B. P. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

1. na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka wobec B. P. przepadek dowodu rzeczowego, tj. substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o wadze 1,98 g netto, zarządzając jego zniszczenie,

2. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwalnia B. P. od ponoszenia kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa, w tym nie wymierza mu opłaty.

Sygn. akt **II K 370/15**

UZASADNIENIE

W dniu 30 stycznia 2015 r. o godzinie 15.30 funkcjonariusze policji przeprowadzili przeszukanie mieszkania przy ul. (...) w K.. B. P. przebywał w tym czasie we wskazanym lokalu mieszkalnym. W zajmowanym przez oskarżonego pokoju, na stole znajdował się woreczek foliowy z zawartością 1,98 grama amfetaminy.

Dowód: notatka urzędowa k. 1-2,

protokół przeszukania k. 3-5,

protokół użycia wagi k. 6,

protokół użycia testera narkotykowego k. 7,

wyjaśnienia B. P. k. 12, 96;

Oskarżony nie cierpi na chorobę psychiczną oraz na niedorozwój umysłowy, wykazuje on osobowość nieprawidłową z cechami osobowości dysocjalnej. W chwili czynu, miał on zachowaną zdolność rozpoznania jego znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem. B. P. uzależniony jest od alkoholu i nadużywa spożywanie amfetaminy, w sposób co najmniej szkodliwy.

Dowód: wyjaśnienia B. P. k. 12,

opinia sądowo-psychiatryczna k. 46-47,

kwestionariusz zebrania informacji przez specjalistę terapii uzależnień k. 53-63;

B. P. był dotychczas wielokrotnie karany sądownie, w tym dwukrotnie za występki z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Ponadto przypisanego mu czynu dopuścił się będąc uprzednio karanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze w sprawie sygn. akt II K 156/07 za czyn z art. 62 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 05.03.2007 r. do 06.03.2007 r., od 10.12.2007 r. do 18.06.2008 r. i od 17.11.2010 r. do 09.03.2011 r.

Dowód: karta karna k. 24-26,

odpisy wyroków k. 77-80;

B. P. został oskarżony o dokonanie występkę z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k., zagrożonego karą do 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, zatem nieprzekraczającą 10 lat pozbawienia wolności.

Przesłuchany w charakterze podejrzanego B. P. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia, w których potwierdził, posiadanie substancji psychotropowej w postaci amfetaminy oraz wskazał, że traktuje tą substancję jak lek na depresję. Następnie oskarżony zawniósł o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzania rozprawy i wyraził zgodę na wymierzenie mu kary 5 miesięcy pozbawienia wolności oraz orzeczenie środka karnego w postaci substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, wniósł też o zwolnienie go od ponoszenia kosztów i opłaty (k. 96 akt sprawy).

Prokurator umieścił w akcie oskarżenia wnioski o wydanie wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionych z oskarżonym kary i środków karnych bez przeprowadzania rozprawy.

Dla wydania wyroku w trybie wnioskowanym przez oskarżyciela publicznego niezbędne jest spełnienie wszystkich przesłanek wymienionych w przepisie art. 335 § 1 k.p.k. Zdaniem Sądu wszystkie te przesłanki zostały spełnione.

Prokurator uzgodnił z oskarżonym karę i środki karne za popełnione przez niego przestępstwo, t.j. występki zagrożony karą nieprzekraczającą 10 lat pozbawienia wolności. Następnie umieścił w akcie oskarżenia wnioski o wydanie wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionych z oskarżonym kary i środków karnych.

Okoliczności popełnienia przez oskarżonego przestępstwa nie budzą wątpliwości. Pozwalają je ustalić wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego oraz dowody z dokumentów, w tym przede wszystkim protokół przeszukania i protokół użycia testera narkotykowego, które potwierdziły, że w dniu 30 stycznia 2015 roku oskarżony znajdował się w posiadaniu substancji psychotropowej w postaci amfetaminy.

Dowody z dokumentów, w tym z pełnej i jasnej opinii biegłych, dla Sądu są w pełni wiarygodni. Wiarygodności tych dowodów nie kwestionował również sam oskarżony.

Cele postępowania karnego w obliczu zawnioskowanej przez Prokuratora kary i środka karnego zostaną osiągnięte pomimo nie przeprowadzenia rozprawy.

Okolicznością łagodzącą wobec oskarżonego jest to, że substancję psychotropową posiadał na własne potrzeby i używał jej jako środka na poprawę nastroju. D. P. był przygnębiony, bowiem w krótkim czasie zmarli jego brat oraz matka, przy czym ta ostatnia niedługo przed popełnieniem przez oskarżonego przedmiotowego czynu zabronionego. Należy też wziąć pod uwagę postawę oskarżonego, który przyznał się do winy i złożył wyjaśnienia, nie ukrywając związanych z tym czynem okoliczności.

O. w stosunku do oskarżonego należało potraktować jego wielokrotną uprzednią karalność, w tym za przestępstwa podobne i odpowiadanie w warunkach powrotu do przestępstwa. Istotnym również było to, że B. P. posiadał substancję psychotropową w niemałej ilości – 1,98 grama. Podana ilość pozwala na wykonanie 20 porcji, skoro jedna porcja amfetaminy to już 0,1 grama. Jednocześnie posiadana przez oskarżonego substancja, ma właściwości silnie uzależniające. W realiach przedmiotowej sprawy, przy uwzględnieniu wskazanych wyżej okoliczności brak było podstaw do uznania, że zachodzi wypadek mniejszej wagi.

Wobec powyższego uznano, iż uzgodnione z oskarżonym kara i środek karny, zawnioskowane przez Prokuratora, są adekwatne do stopnia szkodliwości społecznej popełnionego przez oskarżonego występku.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, iż spełnione zostały wszystkie przesłanki z art. 335 § 1, niezbędne dla uwzględnienia wniosku Prokuratora o wydanie wobec oskarżonych wyroku skazującego bez przeprowadzania rozprawy. Dlatego też Sąd uwzględnił ten wniosek i wymierzył oskarżonemu B. P. karę 5 miesięcy pozbawienia wolności oraz orzekł przepadek dowodu rzeczowego - substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, zwalniając oskarżonego od kosztów sądowych i nie wymierzając mu opłaty.

B. P. zachowaniem swoim, w dniu 30 stycznia 2015 roku, w miejscowości K., a polegającym na posiadaniu przy sobie substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości 1,98 grama, czyniąc to wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, zrealizował znamiona ustawowe występku z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii. Ponadto oskarżony działał w warunkach powrotu do przestępstwa, bowiem przedmiotowego czynu dopuścił w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, co dawało podstawę do przyjęcia kwalifikacji kumulatywnej z art. 64 § 1 k.k.

Sąd uznał, że wina i sprawstwo oskarżonego odnośnie przypisanego mu czynu nie mogą w świetle zebranego materiału dowodowego budzić wątpliwości, a kwalifikacja prawna jest w pełni zasadna i prawidłowo oddaje prawną zawartość jego zachowań.

B. P. mogąc zachować się zgodnie z prawem, naruszył to prawo. Oskarżony niewątpliwie wiedział, że posiadanie środków odurzających jest zabronione, skoro uprzednio był już karany raz za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, a raz za przestępstwo z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii.

Dysponując dostateczną wiedzą i doświadczeniem, oskarżony jest osobą zdatną do zawinienia. Miał on możliwość rozpoznania bezprawności swojego czynu i mógł zachować się zgodnie z prawem. B. P. odczuwając obniżenie nastroju spowodowane sytuacją rodzinną miał przecież możliwość skontaktowania się z lekarzem psychiatrą lub psychologiem i podjąć ewentualnie zaleconą terapię, bądź leczenie farmakologiczne. Oskarżony przypisanego mu występku dopuścił się zatem umyślnie, w zamiarze bezpośrednim. B. P. nie miał ograniczonej bądź wyłącznej poczytalności.

Za powyższe przestępstwo, zgodnie z wnioskiem Prokuratora, uzgodnionym wcześniej z tym oskarżonym, Sąd skazał B. P. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności, w sytuacji, gdy za przypisany mu czyn grozi kara do 3 lat pozbawienia wolności.

Kara ta pozwoli na osiągnięcie najkorzystniejszego wyniku w zakresie wychowawczym, wobec oskarżonego, który sam wyraził wolę poddania się takiej karze. Szczególny nacisk, Sąd położył na analizę stopnia winy oskarżonego oraz na prawdopodobieństwo osiągnięcia przez karę orzeczoną w danej wysokości, celów prewencyjnych. Powyższe dało możliwość orzeczenia kary w dolnych granicach ustawowego zagrożenia. Analiza całokształtu okoliczności niniejszej sprawy, w szczególności: wielokrotnej wcześniejszej karalności tego oskarżonego, przy uwzględnieniu, że wielorazowo orzekane wobec niego kary izolacyjne nie odnosiły wobec B. P. skutku prewencyjnego, a także mając na względzie stwierdzoną u oskarżonego przez biegłych psychiatrów osobowość dys socjalną (aspółeczną) - pozwoliła Sądowi na uznanie, że B. P. jest osobą z tendencją do uporczywego nieprzestrzegania obowiązującego porządku społeczno-obyczajowego i prawnego. Wobec tego za zasadne uznano niezamieszczenie przez Prokuratora wniosku o zastosowanie wobec oskarżonego środka probacyjnego w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, w żadnym razie nie można bowiem uznać, aby w stosunku do tego oskarżonego zachodziła pozytywna prognoza kryminologiczna.

W oparciu o przepis powołany w punktach 2 części dyspozytywnej wyroku orzeczono przepadek dowodu rzeczowego, tj. substancji psychotropowej w postaci amfetaminy – poprzez zniszczenie.

Biorąc pod uwagę, że oskarżony utrzymywał się jedynie z prac dorywczych oraz uwzględniając okres pozbawienia go wolności w niniejszej sprawie, Sąd znalazł podstawy, aby zwolnić go od ponoszenia kosztów sądowych i nie wymierzył mu opłaty. Rozstrzygnięcie o kosztach znajduje oparcie w art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych.